

Передплата

на «РУСЛАНА» впродовж:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі члени по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят з 5 1/2 год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агонції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надславім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Картина з голодуючої Росії.

(X) Наші москвофільські просьвітители народу звикли малювати нашим селянам Росію яко мнимий рай, де люди нібито мають подостатком землі, не платять податків і взагалі живуть неначе в раю. Одначе в дійсности там виглядає зовсім инакше, а про голодуючу Росію написано томові діла. Не будемо широко розводити ся, а подамо нашим читачам малу картину сего мнимого раю і то на основі російських жерел, щоби наші москвофіли не кликнули на се своїм звичаєм, що се польска або українофільска інтрига.

Се загально відомо, що Росія більше вивозить жита, як би се їй було спроможно, а позісталі в краю припаси не вистарчають на прожиток населеня. Податкові тягари, які дигають селяни, приневолюють їх більше збіжжя продавати, як се їм спроможно, а правительство піддержує сей оборот, щоби значним вивозом спинити вплив золота за границю і удержати високий курс рубля. На се звичайно кажуть (а іменно і наші москвофільські апостоли), що оподатковане селян є незначне, позаяк ґрунтовий податок, нібито одинокий, вносить на одну душу 1 руб. 50 коп. Але хто се каже, забуває, що ґрунтовий податок не є одинокий, що Росія головно побирає посередні податки, та що недостаточна організація кредиту селяньского і безпросьвітність селян жене їх в руки лихви. Все те разом доводить до значного обтяження селяньства.

«Саратовская Земская Неделя», яка має взаємини з міродайними губерніяльними кругами, подає в приближеню обчисленє, як в Балашевскім повіті сеї губернії відноситься чистий дохід селяньского господарства до податкових тягарів. В то не вчислені лихварські проценти, позаяк се приватне «оподатковане» споводоване головно легкодушностю і власною виною. Подані там числа живописують сумне положенє, і потверджують наші погляди. Децо з сего подамо нашим читачам.

В останніх 10 роках все селяньство сего повіту збирало жита і бараболі 16,895.000 пудів. Потрутивши з сего на жививу населеня і худоби відповідну часть, остане около 7 мільонів пудів на продаж, за що осягнемо 4,396.000 рублів. З сего видано 1,543.000 за найми а 1,418.000 р. на оплати в селяньскім банку і забезпеченя, так що селянам остало 2,435.000 руб. Заробками помножено сю суму о 2,685.000 руб., так що селяни мали понад 5,120.000 руб. А тепер приходять тягари, безпосередні податки (ґрунтовий, індемнізація, додатки на земство, громаду і волость) 1,136.000, горівчаний податок 1,658.000 р. інші посередні податки (сірники, цукор, тютюн, нафта, цла) 507.000 р. Тим вичерпано дохід з зарібку, а на жите остане 2,420.000 р. отже менше більше чистий дохід з рільної праці. Се вносить при населеню селяньскім около 285.000 душ около 8.55 рубля на душу, отже на родину зложеноу з 5 душ около 43 рублі на рік.

З сего треба справити одіж, живий і неживий інвентар удержувати і доповнити і заспокоїти скромні культурні потреби. А позаяк чистий дохід на голову вносить 18-15 рублів, а на обійствє 114 р. а безпосередні і посередні податки 9-60 руб. на голову, а 60-40 руб. на обійствє, то виходить, що селяни Балашевского повіту платять понад 50 процент свого дійсного доходу на державний і громадский податок. При тім обчислено лише в приближеню та узгляднено посередні податки, позаяк автор статі обчислено на п'яту часть меншого мійского господарства, вийшла отже невисока сума, коли тимчасом селяни побірають товари звичайно з останної руки і високі платять ціни.

Щоби тягар податковий пересунути на «кріпші плечі», о тім ще в Росії не думають, так само не думають про особисто-доходовий податок, або про обложено непродуктивних державних видатків, отже економічний упадок селяньства буде ще дальше поступати. Російска подрібна торговля держить ся засади: «малий оборот, але великий зиск», і ся засада проявляє ся і в податковій політиці правительства. Високими акцизами і цлами підносять ся ціну продажи і обмежує ся споживу. А щоби піднести доходи, підвищує ся цла і акцизи щораз більше.

Д О П И С Ь.

З Сокальщини.

(Кацапска кириня).

В Ковотопах, сокальського повіта, існує вже понад 8 літ читальня «Просьвіти». Три роки тому засновано при читальні позичкову касу, котра як на наше невелике село розвиває ся дуже добре. І все було-б красно, коби не кацапске безголове. Як лиш прийшов до нас тамтого року на адміністрацію о. Паньковський, чоловік щиро відданий народним справам, зажадав від него письменно «Dasko Hołowka wujt i naszelnik cerkownego komitetu» щоби замкнув «какую» то читальню «Просьвіти», бо в ній відбуває ся п'явка і всякого рода неморальности. Читальня є поміщена в церковній хатині. О. адміністратор неознакомлений з місцевими відносинами, а притиснений приказом будь що будь власти, вивів читальникам хатину, дав на тимчасове помещенє читальні 2 зр., і постановив справу розслідити. Однак коли пересьвідчив ся, що закиди Головоків — є їх у нас трох і лиш они мають так сильно закацапшені голови, (один сидів 6 літ в криміналі за убійство, другий славний на цілу Сокальщину, яко «rozgadny wujt», третій знаний обожатель Маркова, Мончаловского і Івана Політики) — се злові, безличні очернения, без найменшої підстави, відкликав з проповіді свій заказ що-до хатини, заохотив селян горнути ся до просьвіти та не зв'язати на жадні очернения зловних людей. По тій проповіді поплили на о. адміністратора підлі, без найменшого слова правди, дописи до «Русского Слова». Кажуть, що навіть до консисторії пішла скарга, і се, здаєсь, є причиною, що єпископ відмовив о. адміністраторови презенту на Ковотопах, хоч селяни їздили до Перемишля

аж два рази. На парохію до Ковотин прийшов старенький о. Левицкий. Коли селяни їхали по пароха, віт заказав брати по дорозі річи «українчика» адміністратора. Діставши пароха жадають Головки знова замкнення читальні, але вже більше торжественно. Спроваджують декама і грізять, що доти будуть робити в селі галабурди, доки не замкне читальні і не віддасть ключа вітові. А коли декан сповнив їх волю і ключ найшов ся в руках віта, жадають закацапшені голови від старенького пароха, щоби відступив хатину на «аткритіє і помещеніє читальни Качковского». Сеї безличности було вже за богато і читальникам і парохови. Читальники зібтали понад 50 підписів і просять пароха прикоротити кацапску зухвалість. Парох приказав вітові віддати ключ, а читальникам позволив знова сходити ся в хатині. Віт однак не хоче віддати ключа і задумує удатись о поміч по п. старости. Як справа закінчить ся, не знаєти. Думаємо однак, що читальники будуть вміти постояти за свої і народні права.

I. B.-й.

Ex lex на Угорщині.

Опозиция довела до позазаконового стану, не допустивши до ухваленя провізорії бюджету. З вчерашнім днем настав сей стан на Угорщині, а міністер скарбу видав обіжник до скарбових дирекцій і податкових инспекторів, щоби захали зовсім стяганє податків аж до дальшого зарядженя. Ідеальний стан, се «ex lex», коли податковці мають вакації і податкова шруба не функціонує!

Президент міністрів Сель предложив на вчерашнім засіданю сойму справозданє правительства і найвисшої обрахункової палати з заряджень, виданих з причини стану «ex lex» задля дальшого веденя і охорони фінансових справ держави. Пос. Полонин добачає в тім нарушенє конституції і охоту завести на Угорщині австрійский § 14. Президент Сель відповів, що бесідник є в блуді, бо тут не розходить ся о самі зарядженя, лише о справозданє з них.

Дальше заявляє президент Сель, що не можна тут говорити про перепачкованє, бо се не перший випадок такого стану; вже в р. 1899 предложено палаті таке саме справозданє. Бесідник не хоче управляти патентами, а порівняне з § 14. австрійского закона є зовсім безпідставно, бо він входить в жите в часі замкнення законодатних тіл, а тут зовсім не розходить ся о замкненє сесії.

Опозиция підносить такий крик, що президент сойму після довгого, безуспішного дзвоненя перериває засіданє на чверть години. По поновнім отвореню засіданя опозиция не хотіла знов допустити Селя до слова, так що през. Аповій загрозив аж реґуляміновими карами на послів. Вкінці утишило ся на стілько, що Сель міг заявити, що вина стану «ex lex» спадає не на правительство, а на опозиційну меншість.

Слідуючі бесідники опозиції виступають в острих словах проти Селя, а навіть ставляють внесене на розв'язанє палати, що викликає веселість у правіці. Сель бере в оборону обрахункову палату, але єму перебивають бесіду так, що він заявляє, що не буде дальше говорити, доки не настане спокій. Гамір треває дальше і

президент знов перериває засіданє. Коли відтак знов зачав говорити Сель, стали єму перебивати так, що він знов замовк, доки не утишить ся. Вкінця заявив, що він годить ся на поставлене внесеня, щоби виїшне справозданє полагодити аж по ухвалено бюджетової провізорії.

Справа кс. Кона.

Оломуецький архиепископ др. Кон є сином вихрещеного жиди, і з канцлера оломуецької капітули вийшов на владичий престол лиш завдяки зависти межі аристократичними членами оломуецької капітули. Найповажійшими кандидатами були гр. Потулицкий і гр. Брандіс, але капітула вибрала Кона, думаючи, що сей плебейський парвеній буде їм найбільше на руку.

Однак виявило ся, що помилила ся тяжко. Новий архиепископ показав ся як строгий, неприступний, гбурований чоловік, а до того ще захланний гірш жиди. Мимо своїх величезних доходів, бо оломуецьке архиепископство є найбагатше зі всіх австрійських, допускав ся єпископ визиску та вславив ся як процесович. Всі моравські суди закинені позовами проти бідних хлопів та сусідів архиепископських посіlostий, а своїх убогих кривників захланний духовник навіть не припускає до себе. Подібно поводить ся він як управитель диєцезії зі своїми слугами та офіціалістами, а не инакше і з підчиненим собі духовенством.

Последними часами появили ся так в німецьких, як і в чеських часописах тяжкі заміти проти архиепископа, але він замість усунути причини згіршення, оснував своїми фондами власну часопись, яка заміщала безнастанно напасти та очернения на всіх противників архиепископа. Ндавно тому чеський «Prozoz» замістив ряд статей підписаних псевдонімом «Rectus», які дуже поіртували кс. Кона. Він зачав шукати за автором і навіть мав нарушити телеграфічну тайну, а підозріне єго впало на кс. Оказка і він казав єго ваявити та замкнути в архиепископській палаті на шість і реклекції. Тоді признав ся до авторства кс. Гофер, а невинного кс. Оказка випущено.

Справа стала голосною і дорогою наглого внесеня прийшла на дньний порядок вчешашного засіданя державної ради. Як доносять з Відня, духовні послы були в тій справі у нунция і він дуже жалувив над сею цілою справою та вислав обширне справозданє до Риму, в якім

підносить потребу одноцільної організації духовного судівництва.

З державної ради.

На початку засіданя пос. Бакса запитує знов президента, чому чеських промов не каже записувати до стенограмів. Президент покликує ся на свої давнійші заяви, а чеські радикали перебивають єму ріжними окликами.

Пос. Кльофач виступив в острих словах проти донесень деяких дневників про єго подорож на Балкани та відширав заміт, немов то він за мільон франків хотів продати султанови плян успокоевня Македонії. Бесідник приписує причину сих видумок гр. Голуховському. Президент гр. Фетер переривив бесідникови кілька разів і прикликав єго до порядку за обидливі слова, серед гамору на чеських радикальних лавках.

Пос. Гердог жадає від президента міністрів пояснень з причини донесень із Сальоніки, та щоби взагалі пояснив теперішнє заграничне положенє.

Внесеня та інтерпеляції.

Між иншими найшло ся вчеша внесенє пос. Гердога і тов. з домаганем, щоби всім жидам відобрати австрійське горожаньство, зглядно щоби не уділювати такого горожаньства с. є жадній особі без ріжниць вірсіповіданя, якії можна доказати, що або по вітцю, або по матери походить з жидівської родини. Внескодавці жадають виключеня жидів від військової служби та щоби кождий жид від 20. р. житя платив 5% від свого чистого доходу, щоби їм було вільно мешкати тільки в окремих дільницях та щоби не було їм вільно посідати нерухомої власности. Інтерпеляция пос. Яблоньского домагав ся зміни поліційно-гірничих принципів для законів нафти в Галичині. Пос. Свєртня жадає основаня гарбарської школи в Тисьмениці з державних фондів.

Відтак др. Кербер відповідав на інтерпеляції, а між иншими в справі Морского Ока, поясняючи, що в зимі не можна було визначувати границі, а стане ся се тепер на весні як найскорше. Міністер надіє ся, що по усталеню границі не буде вже жадних причин до задирок.

Договор з Сербією.

Палата перейшла до дальшої наради над наглыми внесенями в справі виповідженя

торговельного трактату з Сербією. Промовляли генеральні бесідники пп. Совкуп про і Хіярі соптра, після чого наглість внесеня в справі виповідженя договору з Сербією ухвалено. Відтак само внесенє переказано економічній комісії.

Справа архиепископа Кона.

Відтак заняв голос пос. Странски, щоби умотивувати наглість свого внесеня в справі афери Ректуси (кс Гофера) з оломуецьким архиепископом Коном (гл. статя). Вельми оживлена дебата, в якії давав поясненя представитель правительства Найбавер і промовляли послы кс Шайхер, соціяліст Шумаер, Штайн і Гаворка, покінчила ся вибором генеральних бесідників: про Райнштетера (Молодочеа) а contra нікого, бо ніхто не записав ся проти наглости сего внесеня.

Конець засіданя.

Пос. Штайн запитує Аполінарного Яворского, як провіданка угодової комісії, чи не схоче зависити наради сеї комісії з причини, що на Угорщині запанував стан «ex lex» і нема поруки, чи повернуть там нормальні і парламентарні відносини. Пос. Яворский відповів, що в тім напрямі могла би рішити лише сама комісія і то по вислуханю опії повної палати. Вкінці вибрано квотову депутацію, до якії ввійшли Яворский і Д. Абрагамович і на тім покінчено засіданє о год. 6 пополудни; слідуєчє у вторник.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат. Теодора; рим.-кат. Найдене ч. Хр. — В понеділок: руско-кат. Децидерія; рим.-кат. Флоріяна муч. — В і вторник: руско-кат. Теодора еп.; рим.-кат. Пія V папи.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залегlostий, бо будемо приневолені застановити довжникам дальшу висилку часописи.

— **Товариство гімнастичне «Сокіл» у Львові** устроїв в середу дня 6. мая с. р. в сали Львівської Фільгармонії музикально-вокальний вєчір, полученій з вправами гімнастичними при співучасті п. С. Ожельского, тенора пражської опери і орхестри Фільгармонії під управою п. Л. Челяньского. Програма: Вступне слово. 1) Людкевич: Саргісію, відиграє орхестра Фільгармонії. 2) Вільні вправи. 3) Тополюницький: «Три шляхи», відспівав хор «Сокола». 4) Деклямация,

Марно Мурава.

До бою!

До бою!
(Марш).

До бою їдїм, до бою
За народні права!
Їдїм смілою ногою,
Їдїм як одна душа!
Ворог лютий став стїною,
Руже смерть на нас несе,
Ворог закрячав до бою —
Війско люте він веде.
Чути з неба грозу слів:
«Горе — хто в борбі зімлів!»

У бій, брати, великий
За наїд наш, за край.
Бо час прелютїй, дикий,
Бо смерть шалїє — знаї!

Довго злидні ми терїли,
Довго клала смерть покїє —
Хто живий, за лук, за стрїли!
Станьмо, мов окружний лїс!
Бо хто виборе сей бій,
Той дасть живць у наїд свій!

Возьміть найтяжшє збрую:
Сталений парцир, щат,
І пушку голосную,
Наї волею гримить!
Збруя наша то наука,
А просьвіта панцир-сталь,
Пушка з злиднями розлука,
Боля — наших збруї коваль,

Праця — гетьман на війну
Нуж у бїї за вітчину.

16. VIII. 1898.

ХЛОПСЬКЕ ГОРЕ.

Грають.

Пють вино і в карти грають
У палатї,
Плачуть діти, хліба просять
В хлопській хатї.

Пють вино, а грїш ся котить
Мїж руками,
Возьний ширить в хлопській хатї
Та з письмаами.

При забаві ще й музика
Пригриває —
А на хлопській шкірі рівно
Нужда грає. —

Мужик ратуєсь.

«Чом ти Іване зажурив ся?
Чи сусїд между зорав?
Чи на забавцї побив ся?
Чи корону злодій вкрав?»

«Нї сусїд между грабує,
Нї із забавки спинї,
Нї коровицї хибує,
Бо не було — а танцї»

Лїхо люте виправляє,
Жінка вмерла, вмер і син,
Тра гроша, а ту не має,
Тра всього від домовни.

Тра позичити пів сотки,
Потрїб вбїти і бїду;
А відтак продасть ся мотки,
Підгодує ся свиню,

Щось урве ся із зарїбку
І посплачуєсь якось!
Хоть поголодуєсь дрібку,
А поручить — з рїдних хтось.

Добре склалось. Заручили,
Наський банк дав грїш на дух,
Гроші рїдних хорovali,
Розїшлись, як мід від мух.

Але як прийшло віддати,
Так не їде, хоть зараз гнїь!
Мітків не було продати,
Свинга згинула від днїь!

Щож робити? тра просити,
Щоб чекали і на днїь,
Як взяв клаятись, ходити
Проволоку упросив.

Рук від працї не здїймаю,
Роблю тяжко, мало їм,
Грїш на рату відкладаю,
Занедужав — і по всім!

Грїш округлий, розкотив ся,
Проминув поплатний час,
Голий з лїжка підносив ся,
А ту — термін вже погас!»

Знова прощу, знов благаю
Проволоки в сплатї рат.
Як випросив, вже не знаю,
Змилувались моїх лат.

гословить своему уводителю, були трогаючи. Прочі артисти достроювали ся по змові до цілости.

Н. В.

— Концерт Едварда Трегера у „Льв. Фільгармонії“ з 30. цвітня, в котрім сей придворний королівський органіст виконав на органах токату і прелюдію Баха (замість фуги), концерт (А-мол) Боссіго в супроводі оркестри, Клічки фантазію на тему хоралу св. Вячеслава і свою імпровізацію, згромадив досить численну публіку. Органи, роботи пок. Слівінського, виступили в цілім своїм блиску. Є се інструмент о трех клявіатурах, а 36 реєстрах, почавши від сильного рінсіпале аж до павутинного ріаніссіма. Трегер обладає інструментом знаменито.

Н. В.

— Репертуар Львівської Фільгармонії.

В неділю, дня 3. мая на загальне жадане: популярний концерт.

— Ческа опера приїздить до Львова і від понеділка буде давати представлення в міскім театрі.

Телеграми.

— Відень, 2. мая. При тягненю преміових льосів державних з 1860 р. упала головна виграна в квоті 600.000 К на серію 18.892 ч. 16; 100.000 К виграла с. 19.455 ч. 8; 50.000 К с. 4391 ч. 11; по 20.000 К виграла с. 7.711 ч. 11 і с. 8.710 ч. 19.

Царгород, 2. мая. Після телеграми з Сальоніки, вчера о 1. год. новолудни кількох членів революційного комітету кинуло бомби на улицах. Заговорників увязнено.

Відень, 2. мая. З Сальоніки доносять, що вчера прибули там 3 австрійські военні кораблі.

Берлін, 2. мая. З Сальоніки доносять, що заступник німецького консула потерпів рану при вибуху динамітової бомби.

Рим, 2. мая. Агенция Стефаніого доносить з Неаполя, що одна дивізія фльоти одержала приказ, відплисти до Сальоніки.

Царгород, 2. мая. З Сальоніки доносять, що там зовсім спокійно(?).

Надіслане.

Спеціаліст недуг горла і грудий

Др. ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ

довголітній лікар клінічний і заведени лічничого в Щавниці, ординує постійно у Львові, ул. Корняків ч. 1, II пов. (Народний Дім).

11(47-?)

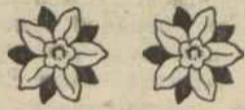
**ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТЕТИЧНА
ЛІЧНИЦЯ**

д-ра Тарнавского

в Косові (за Коломиєю), ст. зел. Заболотів
отворена від 1-го мая до кінця жовтня.

45(3-10)

ДО КАНАДИ

як і до всіх других заморських земель переправляє **НАЙДЕШЕДШЕ**
повсюди знакома фірма

V. KARLSBERG
HAMBURG, Ferdinandstrass. 15.

Поки хто шифарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами агентів корабельних.

(5-5)

На кредит виконує всякі роботи будівляні, як мулярські, тесельські і т. д., і всякі напрямки за сплатою в догідних ратах.

46 (1-3) Адрес: Фах 80. Львів.

Хлібороби і газдині!

котрі хотять всего в господарстві доглянути, як також і такі, котрих обовязок примушує безнастанного ходити, як н. пр. військові, листоноси, реставратори і їх помічники, люди вікові, котрі чують ся дуже умученими, а найбільше докучає їм біль в ногах і крижах: Незавідне мною випробоване средство «АЙСОН» усуває зовсім через натирание біль і умучене в членах.

АЙСОН!

служить вельми успішно також і тим, котрих свербить тіло і бувають змучені чіхрати ся в ночи аж до крови; натираючи тим средством подразнені часті тіла, успокоює ся їх і перебуваєсь ніч спокійно, ненарушаючи цілковито тіла через чіхране ся.

Висилаю за посліплатою від 2 корон: **Л. ЕЛІН**, агроном. Львів Підзамче, або **Дрогуєрия п. ЮЛІЮША ПОПЕЛЯ**, магістра фармації у Львові за жовківською рогачкою 43 (4-10)

Спеціальний склад

диванів, портиєр і фіранок

під фірмою

„Au Louvre“

Львів, ул. Сикстуска ч. 6.

Поленші при сплаті після умови без підвищення ціни.

Всеї готівки не потреба.

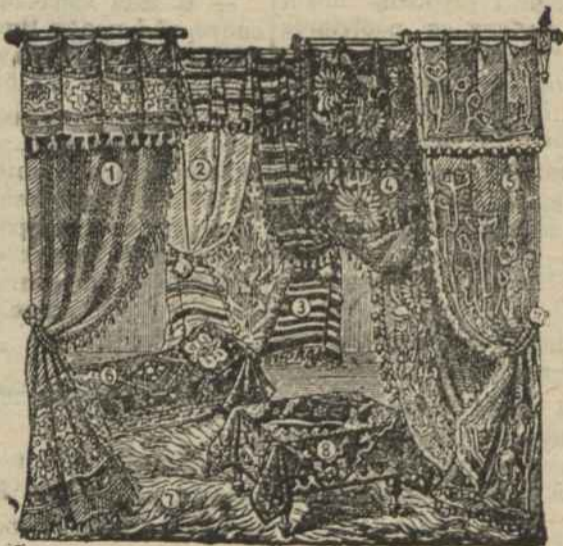
Віденський
магазин

Всеї готівки не потреба.

Поленші при сплаті після умови без підвищення ціни.

Віденський
магазин

поручає Високоповажній П. Т. Публіці величезний вибір різних родів диванів, портиєр, фіранок, хідників, лінолеум, церат і скатертів на столи і ліжка,

ковдер, коців до подорожи, дерок на коні, як також різних предметів декорацийних по незвичайно низьких цінах.

Порученя з провінції полагаджує ся відвортною почтою.

За надісланем почтової марки на 10 сот. шлемо на жадане ваш богато ілюстрований цінник диванів, портиєр, фіранок, хідників, церат, лінолеум, нагортки на отомани, накривал на столи і ліжка, коців до подорожи і до санок, дерок на коні, ковдер, гобелінів, макатів та інших декорацийних товарів, біля мужеского, дамского і дитинячого, шифонів, полотна, біля столового та інших потрібних артикулів.

Листи і замовлення належить адресувати:

Товаровий дім «Au Louvre» у Львові, ул. Сикстуска 6 (Пасаж Гавсмана).

40(3-3).

Унтертоменауска фабрика виробів з глини
ІВАНА КНЯЗЯ ЛІХТЕНШТАЙНА
Unterthemenau bei Lundenburg, поручає:

Пласти нафеліві і мозаїкові, призначані яко найбільшій якості, о ричні й продукції 10 мільонів штук. Д-ль-ше: каміні рури і полмаїні цегли, рури до Аренован, фальцовані дахівки, полизані і неолупані плити стінні, дахівки цинковані. Ілюстровані цінники даром і оплатно. Число робітників 700.

8(13-24)